

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 84.672 van 13 januari 2000
in de zaak A. 59.709/VII-12.708.**

In zake : de n.v. CELIS BESTUUR,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. PEETERS,
kantoor houdende te LANDEN,
Brugstraat 17

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat H. LANGE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Schermersstraat 30.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. CELIS BESTUUR op 5 september 1994 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "de administratieve beslissing van de heer Ingenieur Fr. WAMBACQ, Bestuursdirecteur bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Departement Leefmilieu en Infrastructuur Administratie Milieu, Natuur en Landinrichting, Bestuur Milieuvergunningen, Belliardstraat 14-18 te 1040 BRUSSEL waarbij het administratief beroep, ingediend bij aangetekend schrijven van 17 augustus 1993, door verzoekende partij tegen een beslissing van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Limburg van 15 juli 1993, houdende de weigering van een milieuvergunning klasse 1, (...) onontvankelijk werd bevonden";

Gelet op het arrest nr. 50.717 van 15 december 1994 waarbij de vordering tot schorsing van

de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 11 maart 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 20 oktober 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 november 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A.-M. VAN EYNDE, die loco Advocaat H. LANGE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

De ontvankelijkheid van het beroep.

1. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord opwerpt dat het beroep onontvankelijk ratione temporis is; dat zij die exceptie als volgt adstrueert :

"Het beroep werd aangetekend op 5 september 1994 en is gericht tegen de vaststelling, overeenkomstig art. 52.1° VLAREM I, dat het beroep door verzoekende partij ingediend op 17 augustus 1993 onontvankelijk is.

Deze vaststelling dateert van 9 september 1993 en werd verzoekende partij ter kennis gebracht bij aangetekend schrijven dat op 10 september 1993 werd verzonden.

De vordering tot schorsing is dus laattijdig.

De bewering van verzoekende partij dat zij het aangetekend schrijven van 10 september 1993 niet zou hebben ontvangen, kan niet worden aanvaard.

Deze laattijdigheid - ook van de annulatie-procedure - wordt mede geïllustreerd door het auditoraatsverslag opgesteld naar aanleiding van het schorsingsverzoek : het bewijs van de verzending van een aangetekend schrijven door Aminoal aan de N.V. CELIS BESTUUR op 10.09.1993 is geleverd, evenals de bezorging van dit schrijven aan geadresseerde op 13.09.1993.

Terecht schrijft de heer Auditeur in zijn verslag blz. 9 dan ook :

'Wanneer men alle gegevens op een rijtje zet kan men slechts tot de conclusie komen dat alles in dezelfde richting wijst, met name dat verzoekster op 13 september 1993 wel degelijk de thans bestreden beslissing heeft ontvangen.

Vermits de thans voorliggende vordering tot schorsing en het annulatieberoep slechts op 5 september 1994 werden ingesteld, moet men vaststellen dat beide vorderingen manifest laattijdig zijn.

De exceptie is bijgevolg gegrond, en zij is zo overtuigend dat een onderzoek van de middelen en het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich als overbodig aandient. Wij zullen ons dan ook beperken tot een loutere uiteenzetting van de middelen en het moeilijk te herstellen ernstig nadeel'.

Het arrest van 15 december 1994 heeft de vordering tot schorsing afgewezen omdat geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel aangetoond werd, maar de bovenstaande bevindingen blijven onverminderd gelden, de vordering moet dan ook als onontvankelijk worden afgewezen";

2. Overwegende dat de verzoekende partij daarop volgende repliek geeft :

"2.

Verzoekende partij stelt dat zij pas kennis kreeg van het onontvankelijk bevinden van haar administratief beroep middels het schrijven, gedagtekend 06 juli 1994 en aangetekend bezorgd aan Advokaat H.L. STRYCKERS te Hasselt (zie stuk 06 - bundel verzoekende partij);

Het behoort in deze zaak in herinnering te brengen dat verzoekende partij op 24 november 1994 in handen van de heer Onderzoeksrechter L. JANS bij de Rechtbank van 1° Aanleg te Hasselt klacht indiende met burgerlijke partijstelling tegen onbekenden;

De feitelijke en juridische grondslag van deze klacht steunt op valsheid in geschriften met name het feit dat op het aftekenblad van 13 september 1993 van de postdiensten van Sint-Truiden een handteken voorkomt dat totaal vreemd is aan de gedelegeerde bestuurders en de bestuurder van NV CELIS BESTUUR.

De hogerbedoelde klacht wordt thans nog onderzocht door de heer Onderzoeksrechter te Hasselt derwijze dat de Raadkamer van de Rechtbank van 1° Aanleg te Hasselt nog niet is overgegaan tot regeling van procedure;

3.

In het licht van de klacht met burgerlijke partijstelling in handen van de heer Onderzoeksrechter te Hasselt, werd door de heer Auditeur ter openbare terechtzitting van 01 december 1994 een mondeling en aanvullend verslag uitgebracht waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de twijfel werd toegekend met betrekking tot het juiste tijdstip van kennisgeving van de bestreden administratieve beslissing :

4.

Op 15 december 1994 werd in huidige zaak het Arrest nr. 50.717 uitgesproken waarbij de vordering tot schorsing werd verworpen;

Het verzoekschrift tot schorsing werd niet als onontvankelijk afgewezen;

Indien het annulatieberoep niet tijdig ingediend zou geweest zijn, dan zou de vordering tot schorsing eveneens als onontvankelijk afgewezen worden (Raad van State nr. 35.507 dd. 12 september 1990 inzake S.A. Pharmacie Mailleux e.a.);

5.

Uit het voorgaande volgt dat moet besloten worden dat het annulatieberoep werd ingesteld binnen een termijn van 60 dagen te rekenen vanaf het ogenblik dat verzoekende partij kennis kreeg van het onontvankelijk bevinden van haar administratief beroep derwijze dat ratione temporis het verzoek wel degelijk een onontvankelijk karakter heeft";

3.1. Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt - en de verzoekende partij overigens niet betwist - dat op 10 september 1993 vanwege AMINAL Brussel een aangetekend schrijven werd afgegeven te Brussel X, geadresseerd aan "CELIS BESTUUR N.V. - Naamsesteenweg, 243 - 3800 Sint-Truiden" en dat die zending op 13 september 1993 op laatstgenoemd adres in ontvangst werd genomen door iemand die als "CELIS" heeft afgetekend; dat met een brief van 15 februari 1999 onderzoeksrechter JANS de Raad van State heeft medegedeeld dat het onderzoek nopens de door de verzoekende partij ingediende klacht met burgerlijke partijstelling op 27 maart 1995 werd afgesloten, dat de raadkamer op 19 mei 1995 een beschikking tot niet vervolging heeft uitgesproken en dat tegen die beschikking geen beroep werd aangetekend; dat in haar laatste memorie de verzoekende partij nu stelt dat uit het gerechtelijk onderzoek is gebleken dat geen van de drie gedelegeerde bestuurders het aftekenblad van de postbode op 13 september 1993 ondertekende, dat het verdere gerechtelijk onderzoek niet heeft toegelaten "de dader van de valsheid (en de auteur van het handteken voorkomend op het aftekenblad van 13 september 1993) te identificeren en aan te wijzen", dat het "enkel om reden (is) dat het misdrijf onopgehelderd bleef en geen dader kon aangewezen worden dat de raadkamer van 19 mei 1995 een beschikking tot niet-vervolging uitsprak" en dat zij vraagt dat desgevallend de Raad van State bedoeld strafdossier zou opvragen;

3.2. Overwegende dat voornoemde vaststellingen in acht genomen, de Raad van State er redelijkerwijze moet van uitgaan dat het niet terechtkomen van kwestieus aangetekend schrijven bij één van de gedelegeerde bestuurders van de verzoekende partij, zijn oorzaak vindt in de interne organisatie binnen het bedrijf van de verzoekende partij; dat de verzoekende partij zelf de negatieve gevolgen daarvan dient te dragen; dat dien-

volgens het beroep niet tijdig werd ingesteld en onontvankelijk is; dat de exceptie gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien januari tweeduizend, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.